

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi strony pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu
Apelacyjnego z dnia 20 lipca 2005 r., sygn. akt I ACz (...),
w sprawie z powództwa L. G. i E. P.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „W.(...)” w G.
o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lutego 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Spółdzielnia Mieszkaniowa „W.(...)” w G. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 20 lipca 2005 r. oddalającego jej zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji odrzucające jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 lutego 2005 r. uwzględniającego powództwo L. G. i E. P. o uchylenie uchwały nr 6 z dnia 14 czerwca 2002 r. Zebrania Przedstawicieli pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej „W.(...)” w G. i poprzedzającej ją uchwały Rady Nadzorczej z dnia 29 listopada 2001 r. nr (...). „Z ostrożności procesowej” pozwana Spółdzielnia wniosła także o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej wyroku Sądu pierwszej instancji z dnia 28 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie o odrzuceniu apelacji jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie i jego uchylenie lub zmiana nie są możliwe w drodze przysługujących stronie środków prawnych. Jednakże z reguły samo to orzeczenie nie może być źródłem szkody dla strony. Jeżeli jest inaczej, strona obowiązana jest, zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., uwiarygodnić tę okoliczność w skardze (porównaj między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2006 r. II CNP 92 06, nie publ.).

Strona skarżąca nie wskazała, że poniosła szkodę przez wydanie zaskarżonego postanowienia Sądu Apelacyjnego oddalającego jej zażalenie na odrzucenie apelacji. Stwierdziła jedynie, że „w wyniku wydania powyższych orzeczeń” poniosła szkodę, którą wywiodła z konieczności poniesienia kosztów powtórnego rozliczenia zadania inwestycyjnego i różnicy pomiędzy faktycznym kosztem zadania inwestycyjnego, a kosztem określonym przez Sąd w zaskarżonym wyroku. Wskazała zatem na szkodę wyrządzoną w wyniku wydania wyroku Sądu pierwszej instancji, a nie w wyniku wydania postanowienie Sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na odrzucenie apelacji.

Z tych przyczyn skarga na niezgodność z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 20 lipca 2005 r. podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Odrzuceniu podlegała również skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 lutego 2005 r. Pomijając bowiem to, że niedopuszczalne jest wnoszenie skargi „z ostrożności procesowej”, przede wszystkim stwierdzić należy, że skarżąca nie próbowała nawet wykazać istnienia wyjątkowych, kwalifikowanych okoliczności wskazanych w art. 424¹ § 2 k.p.c., od których zależy dopuszczalność wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c. odrzucił skargę także w tym zakresie.